Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 64 (416) Miercuri 10 August 1955 ☆ 4 pag; 15 bani

Cuvânt despre regulament

AL. OVIDIU ZOTTA

Regulamentul ăsta nu-i
Menit să îl agăți in cui,
Nici nu-i strânsură de citate
Din care oarecine scoate
O frază — două la'ntâmplare,
S'arate la vreo adunare
Că-i mai deștept și mai cu moț
Ca toți!
Cu glas sever, prietenesc,
Aceste slove-ți povestesc
De rosturile celor care
Cravate roșii au pe piept,
De drumul vieții tale drept,
De cine ești și despre cum
Nu trebue să te-abați din drum!
Cu lenea s'o termini odată,
De chiul să uiți, și de suflat.
Un pionier adevărat
E un băiat dintr'o bucată!
Ca mâine ai să crești om mare
Și va'ntreba poporul tău:
— Ce știi să faci? Te temi de greu?
Ia să vedem, munci știi oare?
...S'ajungi om drept și de cuvânt.
La muncă primul și la cânt,
Să spună despre tine mama:
„Ce mai băiat crescui și eu!"
Iar vechiu'nvățător: „Luați seama,
Fu cel mai bun elev al meu!"
...Regulamnetul nu-i o lege
Uscată și ursuză, rece...
Prea limpede v'am arătat.
El spune ori cui vrea s'audă
Cum poate un copil s'ajungă
Cândva un om adevărat!

Despre regulamentul vostru pionieresc

Amintiți-vă de clipa în care ați primit cravata roșie. Amintiți-vă emoția cu care ați salutat pentru prima dată cu salutul pionieresc Imnul Republicii noastre... Ați simțit atunci că în viața voastră își face loc o nouă lumină și-o nouă căldură. Făceați acum parte dintr'o organizație puternică, organizația pionierilor din patria noastră.

N'au trecut decât șase ani de când în țara noastră s'au [illegible]ițat primele detașamente de pionieri. La început au fo[illegible] numai câteva. Apoi, an de an, tot mai mulți copii au primit cravata roșie. An de an cataloagele s'au îmbogățit cu note mai bune. Vară de vară kilogramele de spice adunate de pionieri s'au înmulțit iar viața pionierească a devenit mai interesantă, mai atrăgătoare.

In clipa de față ne putem mândri cu o organizație de pionieri care are o experiență bogată, cu o organizație de care se simte atras fiecare școlar.

Tocmai pe baza acestei experiențe bogate și având în față pilda organizației comuniste a pionierilor sovietici „V. I. Lenin", a fost alcătuit Regulamentul Organizației pionierilor din Republica Populară Română. — Primirea acestui Regulament e fără indoială, o adevărată sărbătoare pentru voi. De-acum vă știți cu și mai mare limpezime îndatoririle, drepturile.

Organizația pionierilor lucrează sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, iar sarcina de a indruma zi de zi activitatea pionierească a fost incredințată de Partid — Uniunii Tineretului Muncitor. Frații voștri mai mari, utemiștii, vă stau intotdeauna alături, gata să vă indrume, să vă ajute.

„O sarcină dintre cele mai importante a organizației de pionieri — se spune în Regulament — este să ajute școlii în lupta pentru insușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor, să educe la școlari interesul de a cerceta și a cunoaște diferite domenii de activitate, bogățiile și frumusețile patriei".

Intr'adevăr, e limpede: la vârsta voastră, a învăța înseamnă a-ți iubi patria, a munci pentru ea, a te pregăti să-i devii un cetățean demn, devotat, cinstit. Acesta e și țelul organizației de pionieri și despre acest țel vorbește fiecare cuvânt al Regulamentului. Astfel, Regulamentul ne spune despre îndeplinirea angajamentului solemn, despre modestia și dragostea de muncă a pionierului, despre participarea la muncile de folos obștesc, despre respectul față de vârstnici. Chiar și atunci când se ocupă de organizarea și funcționarea unităților, detașamentelor, grupelor, Regulamentul tot despre acest țel vorbește. E vorba de educarea pionierilor într'un puternic spirit de colectiv!

Deci, pătrundeți ințelesul fiecărui cuvânt, ințelesul fiecărei propozițiuni a Regulamentului. Insușiți-vă îndemnurile lui. Aplicați-le necontenit. Veghiați ca toți tovarășii voștri s'o facă. Apariția Regulamentului să prilejuiască un mare pas înainte al întregii voastre activități.

...Cândva veți fi mari, veți munci unii în uzine, alții pe ogoare, alții în laboratoare; dacă veți munci bine, cinstit, tovarășii vă vor mulțumi cu dragoste. Atunci, vă veți aduce aminte de ceea ce v'a ajutat să izbândiți și, desigur, gândurile voastre nu vor trece cu vederea anii pionieriei. Amintidu-vă de ei, vă veți aminti cu emoție și mândrie Regulamentul pionieresc care, în cuvinte simple, v'a arătat ce trebue să faceți ca, atunci când veți crește, fiecare dintre voi să fie un cetățean demn al patriei sale.

Cravata mea de pionier

Prietena mea Teodora, e mai mare decât mine de aceea ea și este de mai mult timp pionieră. Uneori, când eram împreună, nu-mi puteam desprinde privirile dela cravata ei. Intr'o zi i-am spus că și eu doresc tare mult să fiu pionieră. De atunci, Teodora a început să-mi povestească mai multe despre colegele ei și îmi explică cum trebue să se poarte un pionier. Mi-a dat să citesc și cărți și m'a învățat angajamentul pionierilor.

Nici nu vă pot spune dragi pionieri, cât de emoționată și fericită am fost când am primit cravata!

Acum, cravata roșie e parcă o parte din mine.

Elena PALADE
cl. a III-a
Casa de copii „Ana Ipătescu"
Galați

Imi amintesc...

Ori de câte ori îi vedeam pe pionieri, cu cravate roșii la gât, simțeam cum mi se aprindea tot mai puternică dorința de a intra și eu în rândurile organizației.

Pe atunci eram însă un băiat neascultător și o supăram adesea pe mama. Colegii mei mi-au spus că dacă nu mă îndrept nu voi putea deveni pionier. Nu înțelegeam însă destul de bine ce anume trebuia să fac.

...Intr'o zi a venit la noi în clasă tovarășul instructor. El ne-a povestit despre faptele eroice ale pionierilor sovietici. Am ascultat atunci despre eroismul și curajul lui Pavlic Morozov, al lui Volodia Dubinin. M'au impresionat atât de mult cele povestite încât în ziua aceea am înțeles cum trebue să fie un adevărat pionier. Peste puțin timp am primit și eu cravata roșie. De atunci, o port cu mare grijă și sunt mândru de ea.

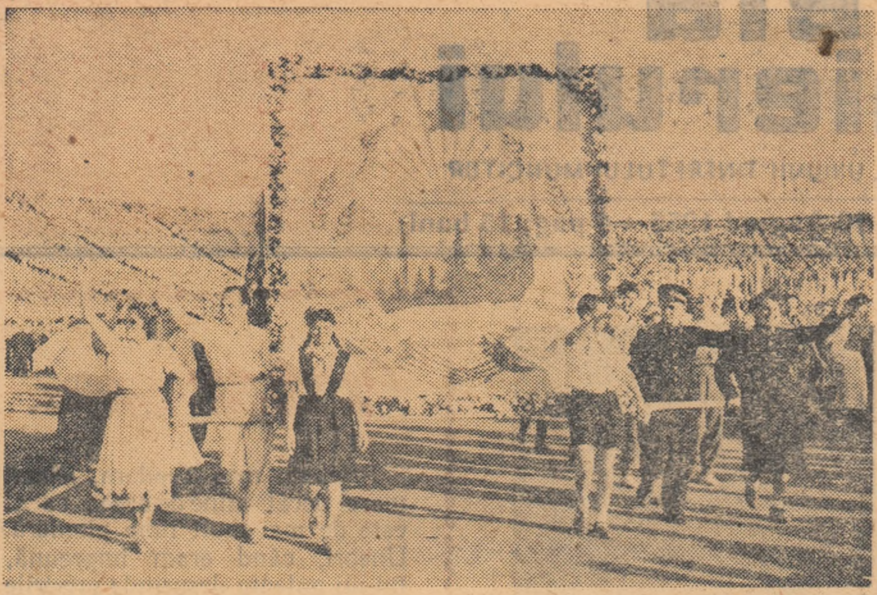
Mihai ANDREI
cl. a VI-a Școala de 7 ani
nr. 24 băieți București

Pe malul mării

Pe malul mării,
In faptul serii
Stau pionierii
Strânși la un loc,
Iar la mijloc
Arde un foc.
Râd și vorbesc
Amintiri povestesc...
Stau pionierii
Pe malul mării
Și povestesc
Că niciodată
Ei n'or să uite
Copilăria
Lor minunată.

Marcela ȘTEFĂNESCU
cl. a V-a
comuna Frecăței, raionul Tulcea

Festival... Festival... Festival...

Iată pe cei care la Festival poartă cu mândrie prin fața tinerilor delegați, veniți din toate colțurile lumii, stema țării noastre dragi.

Zile de cântec zile de bucurie

Fiecare zi a Festivalului este atât de minunată și de bogată în fapte, încât celui mai priceput condei îi vine greu să cuprindă atâta uriașă bucurie, tinerețe și prietenie.

Fiece colțișor al Varșoviei, râde și cântă.

Inchipuie-ți cititorule, străzile luminoase ale orașului ce găzduiește tineretea lumii. In ritmul vioi al „perinițel" zeci și zeci de fete și băieți, s'au prins în joc. Este aceeași „periniță" ce se juca pe bulevardele și prin parcurile Bucureștiului nostru, în timpul celuilalt festival... îți amintești?

Așa-i că acum simți și tu fiorul bucuriei neasemuite al Festivalului?

Acolo, la Varșovia, tinerii delegați la Festival, au prilejul să cunoască și patria noastră, să se convingă de posibilitățile uriașe ale poporului nostru.

...La 2 August, la Casa Tehnicianului din Varșovia s'a deschis o expoziție de artă populară românească ce va putea fi vizitată în tot timpul Festivalului. Acolo sunt expuse costume naționale din diferite regiuni ale țării noastre, obiecte de ceramică, mobile.

Expoziția s'a bucurat de atenția și admirația tuturor vizitatorilor.

Un alt mijloc pentru ca delegații să se cunoască mai bine între ei, sunt întâlnirile. Membrii delegației noastre au fost oaspeții tinerilor chinezi, bulgari și elvețieni S'au făcut numeroase schimburi de daruri și insigne apoi fiecare delegație a prezentat câte ceva din arta poporului său.

In ziua de 5 August, delegații la festival au participat la sădirea de pomi pe o alee a Parcului central de cultură și odihnă. Aleea a primit numele de „Aleea prieteniei".

Intr'una din zilele Festivalului, tinerii trimiși la Festival vor avea ocazia să vadă un interesant spectacol de circ intitulat „Cavalcada circului". La această manifestare vor contribui peste 600 de artiști de circ din U.R.S.S., Polonia, Bulgaria, Germania, Ungaria, Finlanda și Cehoslovacia.

VEȘTI

● Printre cei cărora juriul Concursului Internațional de Literatură, organizat cu prilejul celui de-al V-lea Festival, le-a decernat premiul I și medalia de aur pentru poezie, se află și poeta Maria Banuș. Ea a fost premiată pentru poemul „Ție-ți vorbesc America!"

● In întrecerile sportive prietenești, dela Varșovia sportivii țării noastre au reușit să cucerească, până Luni, 8 medalii de aur. Cinci dintre ele au fost cucerite de către ping-pongiștii noștri, în frunte cu campioana mondială Angelica Rozeanu. Celelalte trei au fost cucerite de către tinerii sportivi Iolanda Balaș, Ilie Savel și Alexandru Popescu.

Sportivii noștri au adus astfel culorilor patriei victorii de mare răsunet.

Numeroase țări de pe glob și-au trimis la Festival tineri care să facă cunoscute cântecele și dansurile lor minunate.

Deschizi carnetul și prietenul pricepe fără translator: „A! Un autograf!..." Și numele lui rămâne pe fila carnetului în ciuda anilor ce trec, amintind: August 1955, Festival — Varșovia.

Pinguinii

Victor POP
conferențiar universitar
— Cluj

Primii corăbieri care au făcut înconjurul pământului prin apele întinse ale sudului au întâlnit desigur în calea

Fig. 1

lor multe lucruri ce trebue să li se fi părut ciudate.

Desigur, nu mică le-a fost surprinderea atunci când au zărit pentru prima dată pe coastele de gheață ale continentului antartic sau pe țărmurile însorite ale Australiei de sud niște făpturi caraghioase, cu spatele negru și pântecele alb și care pe deasupra mai aveau și aripi.

Astăzi pinguinii, aceste păsări marine asemănătoare dela distanță cu niște oameni îmbrăcați în frac și cămașe albă scrobită, sunt cunoscuți de știință, cu toate ciudățeniile vieții lor.

Corpul lor are formă de barcă, oval, alungit și puțin turtit. El este acoperit cu pene mici, scurte și dure, de aceeași formă. Pinguinii nu pot zbura. Aripile lor sunt scurte și înguste, nepotrivite pentru zbor și prin structura lor internă. In schimb ei folosesc aripile ca lopeți pentru înot.

Picioarele pinguinilor sunt scurte, au toate cele 4 degete îndreptate înainte și unite printr'o pieliță, încât le pot folosi în apă ca pe lopeți. Picioarele sunt așezate la partea posterioară a corpului. Din această cauză, pinguinii își țin corpul în poziție verticală când ies pe uscat, mișcându-se greoi și neîndemânatic, cu pași mici și legănați. Speciile de talie mai mică se mișcă prin salturi făcute cu ambele picioare deodată, ca vrăbiile și coțofenele.

Marele naturalist român Emil G. Racoviță, care a petrecut în veacul trecut o iarnă întreagă pe continentul antartic, a observat că unii pinguini atunci când se grăbesc, se aruncă pe burtă și se împing înainte cu picioarele. Racoviță spunea că văzuți de departe, pinguinii ce se târăsc pe burtă se aseamănă cu niște automobile mici.

Pe uscat, pinguinii se odihnesc stând în picioare, iar când dorm își înclină capul pe o parte și își bagă ciocul sub o aripă (fig. 1).

Pinguinii petrec o bună parte din timpul în care stau pe uscat „făcându-și toaleta", îngrijindu-și adică penele.

In mare ei se mișcă deosebit de sprinten și iute.

Când se grăbesc sau când se odihnesc, pinguinii plutesc la suprafața apei, înotând cu picioarele.

Atunci însă când își vânează prada, pinguinii se cufundă în apă și până la 30 m. Pentru a respira ies la suprafață cu o asemenea viteză, încât țâșnitura lor în aer îi ridică până la 30—80 cm. înălțime.

Ca și toate păsările de apă și pinguinii sunt foarte mâncăcioși și pescuiesc zi și noapte. Ei se hrănesc mai ales cu pești și cu melci marini, dar și cu alte animale. Pot să înghită mai mulți pești unul după altul, stând sub apă, fără să iasă la suprafață. Multe specii de pinguini au obiceiul să pescuiască în cârduri mari, așa cum dealtfel stau și pe uscat. Aceste păsări trăiesc împreună, cu zecile și cu sutele de mii și chiar cu milioanele, formând imense colonii. Glasul lor, un fel de țipăt puternic și neplăcut, se aude de departe.

Mulți dintre călătorii

Fig. 2

de prin ținuturile sudice povestesc că este de ajuns să înceapă să țipe unul sau doi pinguini că apoi se molipsesc și ceilalți și numai ce auzi pe toți membrii unei colonii țipând ca disperații, fără să știi pentru ce. De acest țipăt se molipsesc și coloniile vecine și atunci se zguduie atmosfera de zgomotul ce-l produc (fig. 2.)

Deși sunt mâncăcioși, pinguinii au și zilele lor de post. Aceasta se întâmplă atunci când năpârlesc. In acest timp ei își consumă grăsimile de sub piele.

O bună parte din an pinguinii și-o petrec cu clocitul și cu creșterea puilor. Cuiburile și le fac cu miile unele lângă altele, pe țărmul mărilor, potrivit cu terenul, fie la suprafața pământului printre pietre și stânci fie săpate în pământul
nat.

Cuiburile dela su[
fața pământului s
simple adâncituri, că[
șite cu ierburi uscate
împrejmuite cu pie
Aceste pietre dau pr
la numeroase și repe
furturi, care sunt de
o înclinare a acestor
turi. Cu multă vicl
pinguinul hoț face o
zită la vecina ce clo
te, cu intenția să-i
pietre din cuib. Dacă
cina îl privește neîn
zătoare și bănuitoare,
tunci hoțul se preface
este doar în trecere p
colo și se uită prin
jur, ca și când ar adn
peisagiul. Insă îndată
pasărea care clocește
este atentă și privește
altă parte, hoțul se ap
că repede, apucă o
tră în cioc și se ca
ea. Dacă păgubașul
servat furtul și se ia d
hoț, atunci vecinii bin
itori se aruncă și ei
pra cuibului părăsit
devastează.

Iși fură și ouăle.
ciile de talie mai n
fură ouăle celor r
pentru a le cloci. Ex
și specii de pinguini
își poartă ouăle cu e
șezate într'o pungă
mată din cute ale p
de pe pântece.

Când ies puii din
sunt orbi și acoperiți
un puf des de culoar
niformă, brună înt
cată.

Inainte de a putea
răsi cuibul, puii sunt
grijiți de părinți
multă atenție. Părinț
cară multă hrană și
cresc repede, încâ
jung mari cât părinț
mai grei decât ace
(fig. 3.)

Când pătrunde un
într'o colonie de pi
ini, aceștia se înspăir
tă și scot țipete as
toare. Dacă observă
om intenții rele, at
ei fug și se ascund
în cuiburile lor, fie
tufișuri. Dacă sunt
cați, unii dovedesc
curaj.

Pinguinii au p
dușmani. Delfinii
mari îi atacă sau p
rușii le răpesc ouăle
puii.

Toate aceste cerc
făcute de oameni
știință ne dovedesc

Fig. 3

ciudățenii există în
ța acestor păsări ale
nuturilor din sudul g
lui pământesc.

ÎN CURÂND

In fața noastră se află un aparat. Seamănă mult cu aparatul de radio, n[...] că e mai mare iar la mijloc are un ecran. Sucim de buton.

Ecranul se luminează și pe el apare chipul unui om care vorbește: „Vă [...]zentăm acum..."

Ați priceput e vorba de televiziune!

Așa va fi în curând. Televiziunea, minunata invenție cu ajutorul căreia [...] putea urmări, dela distanță, manifestări artistice, științifice, culturale, va [...]trunde și în țara noastră.

Folosind documentația științifică sovietică, un grup de specialiști din c[...] laboratorului de cercetări de telecomunicații al Ministerului Poștelor și Teleco[...]nicațiilor a realizat, în cinstea zilei de 23 August, prima stație experimental[...] radioteleviziune. In preajma zilei de 23 August, la muzeul Tehnic din P[...] Libertății, la Parcurile „I. V. Stalin", și „23 August" și la magazinul „Ele[...]tehnica" locuitorii capitalei vor putea vedea primele programe românești de [...]viziune.

Aşa e pe la noi!

Când am intrat pe poarta taberei orăşeneşti din Alba-Iulia era mare fierbere. Echipele de voley, de băieţi şi fete, făceau ultimele pregătiri pentru noul match.

— Vor să-şi ia revanşa, dar tot băieţii's mai tari, explica lângă mine un viitor pionier, fetiţei pe care o ţinea de mână. Data trecută le-au bătut cu trei la zero!

M'am îndreptat spre capătul celălalt al curţii şi am intrat în vorbă cu un grup de pionieri. Când am aflat de unde sunt, au început să-mi povestească despre activitatea lor iar Laszlo Maria şi Zgâia Ion au scris în grabă două scrisorele lui Gheorghiţă-reporterul.

La tunele

Cu vreo mie şi opt sute de ani în urmă, pe vremea când Romanii ocupaseră Dacia, oraşul nostru nu se numea Alba Iulia ca acum, ci i se spunea Apulum. Dealtfel nici nu era oraş pe atunci, ci o cetate cu ziduri groase şi cu şanţuri de apărare. Ruinele cetăţii s'au păstrat până în zilele noastre.

Tocmai vizitasem aceste ruine, ascultasem povestea lor veche dar adevărată, când tovarăşul profesor ne propuse:

— Ei, ce ziceţi copii, intrăm într'unul din tunele?

Tunelele de care pomenise tovarăşul profesor se găsesc sub ruine şi-au fost făcute, probabil, chiar odată cu cetatea. In caz de ocupare, ele serveau la evacuarea cetăţii.

— Intrăm! am răspuns noi, bucuroşi că însfârşit aveam prilejul să vedem acele galerii.

— Intraţi voi, dar eu nu intru! — zise hotărît un băiat.

Ne-am întors cu toţii, miraţi, spre el.

— Bunicul mi-a povestit că cine intră acolo nu se mai întoarce. Ci-că odată au fost închişi acolo nişte soldaţi. A doua zi când paznicul s'a dus să le dea drumul nu le-a mai găsit decât încălţările.

— Astea's poveşti, iar tu eşti un fricos! — i-a răspuns cineva dintre noi.

Şi fără să mai stăm de vorbă am pornit spre intrarea tunelului. Băiatul cel fricos rămase o clipă pe gânduri, apoi veni în fugă spre noi. Se hotărîse să intre şi el, orice i s'ar întâmpla. Stătea însă numai în preajma tovarăşului profesor.

Am intrat. Flăcările chibriturilor au început să pâlpâe, luminând slab subterana. Un curent de aer străbătea galeriile aducând cu el un miros pătrunzător de mucegai.

Curând ne-am înapoiat. A ieşit cu noi, bineînţeles, şi băiatul cel fricos care credea că o să i se scoată afară doar încălţările. Nu credem că dela această întâmplare s'a lecuit de frică, socotim însă că s'a convins şi el că povestea cu „mâncătorii de oameni" din tunele nu e nimic altceva decât poveste.

Un grup de pionieri din tabăra dela Alba Iulia

Dragă Gheorghiţă,

Dacă ai fi trecut pe la noi în prima zi de tabără, ai fi văzut un lucru ciudat. După ridicarea drapelului, am intrat în clase şi ne-am apucat de scris. Văzând acest lucru ai fi crezut că a sosit toamna la noi şi a început şcoala. Sau dacă nu, ai fi scris şi despre noi un articolaş intitulat: „O tabără de curte... în clasă". Dar n'ai fi avut dreptate. Noi făceam propuneri pentru vacanţă. Şi ca să-ţi dai seama ce interesante au fost, îţi scriu câteva din ele: „Să cercetăm trecutul istoric al oraşului nostru". „Să vizităm S.M.T.-ul şi să strângem spice". „Să facem sport". Să distrugem gândacul „colorado" şi multe altele.

Iar colectivul de conducere a ţinut seama de dorinţele noastre şi de aceea activitatea din tabăra noastră e plăcută şi interesantă.

Pioniera Laszlo Maria

E plăcut în tabără

DRAGĂ GHEORGHIŢĂ,

In scrisoarea mea am să-ţi povestesc de ce e plăcut în tabăra noastră. Chiar din primele zile am început cercetarea oraşului nostru natal. Impărţiţi în două grupe am făcut o plimbare în cetate iar a doua zi, am vizitat muzeul istoric. In tabără au luat fiinţă două echipe de voley şi una de fotbal. Nu de mult am fost la S.M.T. — unde am văzut diferite maşini agricole iar de aici am pornit la strânsul spicelor.

Am ajutat şi la repararea băii din şcoală, aşa că acum avem 8 duşuri. Activitatea în cercuri o facem în cadrul Casei pionierilor, deoarece in tabăra noastră sunt toţi pionierii din oraş. Dar uite că foaia mi s'a terminat şi din tot ce-am făcut nu ţi-am spus nici jumătate. Dar înainte de a încheia am să spun de ce e plăcut în tabără la noi: pentrucă planul acţiunilor l-am alcătuit după dorinţele pionierilor.

Ion ZGAIA
conducătorul detaşamentului 2

Ni se comunică:

(Rândurile de mai jos n'au fost scrise pentru Gheorghiţă-reporterul. Totuşi Gheorghiţă-reporterul a găsit că ele pot fi de mare folos copiilor din tabăra din Bucureşti. De aceea le-a publicat aici).

In vara aceasta, pionierii dela Palatul pionierilor din Arad au făcut două excursii deosebit de interesante.

In prima, am vizitat izvoarele şi băile calde de lângă Oradea precum şi peştera Meziad de lângă Beiuş. Izvoarele termale de lângă Oradea ating o temperatură de 41 de grade. Pe unul din aceste lacuri am văzut noi una dintre „minunile" naturale ale patriei noastre: Floarea Castaleea lotus. Planta aceasta, înrudită cu lotusul de pe Nil, aparţine altor ere geologice. Ea s'a menţinut aici, lângă Oradea, (singurul loc din Europa unde se mai găseşte), datorită apei calde a lacului. Castaleea lotus înfloreşte foarte rar dar face o floare de-o frumuseţe neasemuită. Dela băile termale am plecat spre peştera Meziad. Aici am admirat interesantele forme carstice ale peşterii: figuri de oameni, de păsări, renumita orgă, precum şi aşa numitul „mormânt al urşilor" de unde pionierii şi-au desgropat singuri câte un os de urs din alte vremuri.

In cea de a doua excursie am vizitat oraşul Petroşani, apoi am urcat pe vârful Parâng, după care am coborît la Dunăre, am admirat „cazanele" şi am stat câteva ceasuri pe insula Ada-Kaleh. La băile Herculane am văzut statuia lui Hercule am măsurat temperatura apei calde de aici.

Cele două excursii ne-au îmbogăţit cu mult cunoştinţele.

Colectivul de organizare al excursiilor Palatul pionierilor-Arad

Ce să fiu?

Vom fi petrolişti

Zilele trecute am fost, împreună cu alţi colegi, la Câmpina. Ce-am făcut acolo nu e greu de ghicit dacă ţineţi seama că noi am absolvit anul acesta clasa a VII-a. Mai puneţi apoi la socoteală că regiunea noastră este o regiune petroliferă în plină desvoltare, aşa că are mereu nevoie de cadre bine pregătite.

Da, noi vrem să devenim petrolişti! La Câmpina există tocmai o şcoală profesională de acest fel. Acolo am fost noi şi ne-am înscris la examenele de admitere. Sunt sigur că vom reuşi la examene.

Barbu JIPA
comuna Cernăteşti regiunea Ploieşti

In goana locomotivei

Vreau să devin mecanic de locomotivă. Pentru asta de-abia aştept să termin şcoala. Aproape în fiecare zi mă duc în gară ca să privesc manevrele locomotivelor. Cel mai mult îmi plac locomotivele care gonesc cu viteză mare.

Dar să vă spun drept de multe ori mă uit la toate trenurile care pleacă sau care sosesc şi mă întristez. Da, îmi pare rău că eu încă nu ştiu să conduc o locomotivă şi că trebue să mai aştept doi ani până o să pot învăţa meseria de mecanic.

Să ştiţi însă că niciodată n'am să-mi schimb hotărîrea. N'am să mă las până când n'am să mă fac mecanic de locomotivă.

Mihai ZALUSCHI
Orşova — reg. Timişoara

O clipă de răgaz. Echipa artistică a unităţii de pionieri din sat umple această clipă într'un chip cât se poate de plăcut.

La 7 August s'a sărbătorit

ZIUA MARINEI R. P. R.

Cât de mândru te simţi la gândul că, în clipa de faţă, pe oglinda albastră a Mării Mediterane ori pe valurile neliniştite ale Oceanului Atlantic sau pe apele cenuşii ale Balticei, pluteşte un vapor sub pavilionul patriei noastre. Vasul saltă printre talazuri, timonierul struneşte cârma cu gândul la întinderile Bărăganului iar undeva, la prora, un matelot tânăr cântă o doină oltenească...

Marinarii... Bărbaţi puternici şi drepţi, deasupra cărora drapelul patriei flutură nesupus furtunilor.

In orice parte a lumii s'ar afla, pentru ei puntea vasului e pământul drag al ţării şi se străduiesc să arate prin fapte acest lucru. Atunci când vasul românesc de transport „Friederich Engels" a fost la un pas de naufragiu în timpul unui uragan care răscolea Oceanul Atlantic, matelotii noştri, înfruntând cu bărbăţie primejdia morţii, au salvat şi vasul şi încărcătura. Şi nu mai departe decât în seara zilei de 19 Iulie anul acesta, echipajul vasului nostru de pasageri „Libertatea", plutind dinspre arhipelagul Mării Egee către apele Mediteranei, a întâlnit un vas grecesc naufragiat. Indreptându-se către el, matelotii români i-au salvat pe pescarii greci Psarambas Nicolaus şi Leondos Emdroil care de-abia mai răsuflau.

Astfel, marinarii noştri fac ca pavilionul vaselor româneşti — simbolul patriei noastre libere — să fie privit cu încredere şi respect în porturile din întreaga lume.

Marinarii forţelor noastre maritime militare străjuiesc apele patriei, însuşindu-şi temeinic măiestria militară.

De aceea poporul nostru poartă marinarilor dragoste şi le mulţumeşte pentru faptele lor.

In ziua marinei R.P.R., — 7 August — întreaga ţară i-a sărbătorit pe fiii săi care bat drumurile fără pulbere ale mărilor şi oceanelor.

Marina noastră e un loc de muncă aspră şi frumoasă. Istoria ei se împleteşte cu istoria luptei poporului român pentru cucerirea libertăţii şi independenţei naţionale.

Marina Republicii noastre are vechi tradiţii revoluţionare. Victoria Marei Revoluţii Socialiste din Octombrie şi prietenia cu marinarii ruşi revoluţionari, au prilejuit în anii 1917-1919, revolte pe unele vase româneşti de unde echipajele i-au alungat pe ofiţerii reacţionari.

După 23 August 1944, marinarii români alături de întreaga noastră armată, au întors armele împotriva cotropitorilor fascişti.

In zilele noastre ne mândrim cu o marină care slujeşte din plin intereselor poporului. Cu ajutorul ei, patria noastră are legături comerciale cu multe ţări, iar hotarele sale maritime sunt străjuite de matrozii navelor cu pavilion românesc.

Cinste, deci, neînfricaţilor noştri marinari care, în numele patriei, înfrâng oricând mâniile apelor!

Serbare marinărească

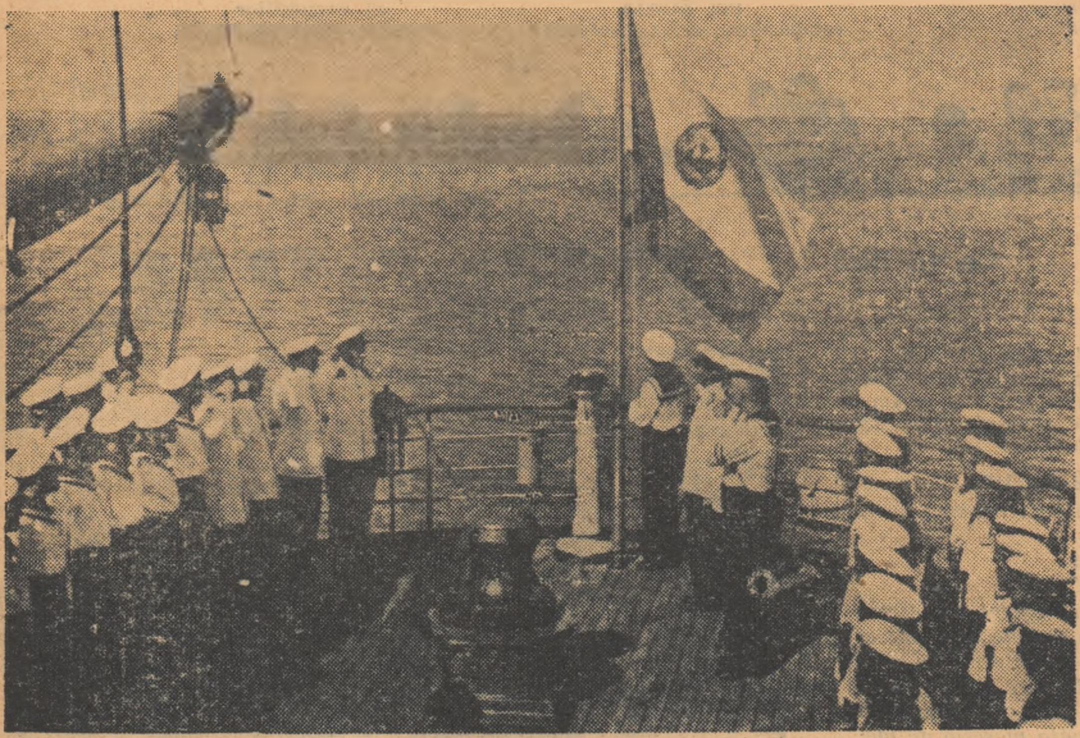
In multe colţuri ale ţării, Ziua Marinei a prilejuit adunări sărbătoreşti şi festivităţi. La Bucureşti, de pildă, în Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin" s'a ţinut o minunată serbare pe lac. Din capul locului serbarea a fost deschisă de-o paradă marinărească. Un vapor aş frumos pavoazat a străbătut lacul urmat de o caravană de bărci la vâslele cărora câteva zeci de marinari şi-au dovedit măiestria în faţa mulţimii de spectatori adunaţi pe mal.

După paradă, lacul a găzduit îndârjite întreceri între sportivii canotori. Foarte interesante au fost jocurile marinăreşti care au urmat. Cel mai mare entuziasm l-a stârnit jocul „prinderea purcelului de pe tangon". O bârnă unsă cu o soluţie alunecoasă era întinsă de pe mal paralel cu apa, la oarecare înălţime. De capătul din spre apă al bârnei era legat un purceluş. Cine putea păşi de pe mal până la purceluş, îl prindea ca premiu...

Dar până să se găsească un echilibrist dibaci, mulţi au fost cei care, datorită suprafeţei alunecoase a bârnei, au căzut în apă!

Pe scară, s'au aprins două puternice reflectoare albastre care au luminat lacul ca'n basm. In lumina lor au început să defileze bărci la bordul cărora se găseau cântăreţi, acordeonişti, jongleuri...

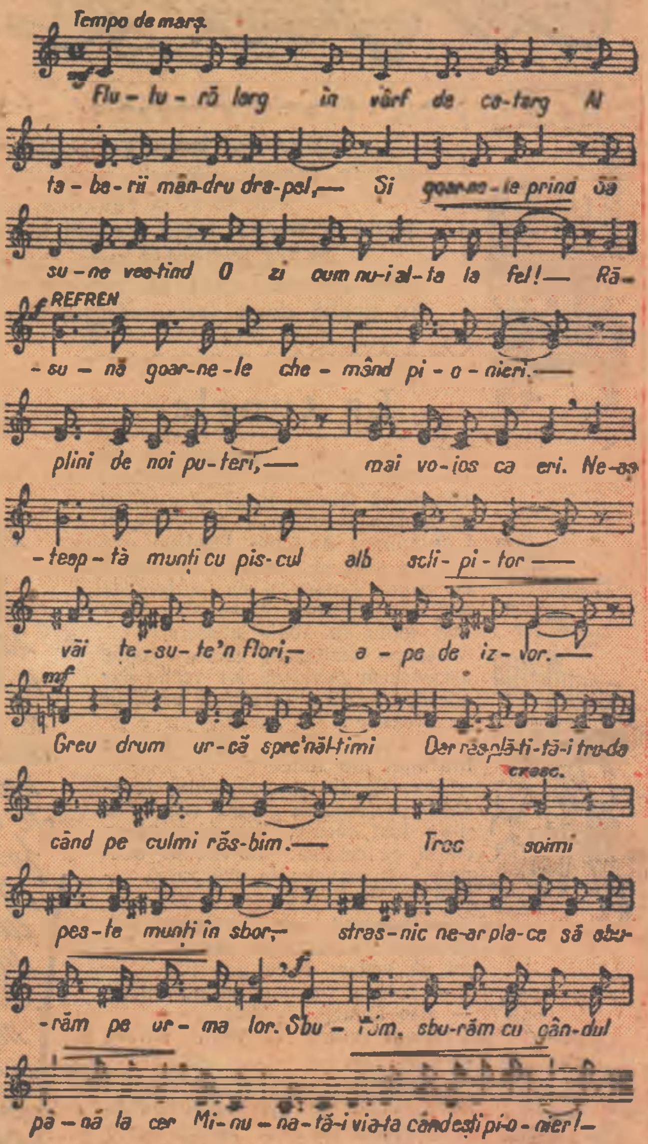
...Minunata serbare marinărească a ţinut până târziu.

Sus pe catarg se înaltă steagul patriei

Cântec de tabără

Versuri: ION JIPA   Muzică: RADU DRĂGAN

Flutură larg
In vârf de catarg,
Al taberii mândru drapel.
Şi goarnele prind
Să sune vestind,
O zi cum nu-i alta la fel.

Refren:

Răsună goarnele chemând pionieri,
Plini de noi puteri,
Mai voioşi ca ieri.
Ne-aşteaptă munţi cu piscul alb-sclipitor,
Văi ţesute'n flori,
Ape de izvor.
Greu drum urcă spre'nălţimi
Dar răsplătită-i truda când pe culmi răzbim.
Trec şoimii peste munţi în sbor,
Straşnic ne-ar place să sburăm pe urma lor.
— Sburăm, sburăm cu gândul până la cer,
Minunată-i viaţa când eşti pionier!

Spre asfinţit
O goarnă-a vestit
Că tabăra-i strânsă la foc.
Şi zeci de voinici
Mai mari ori mai mici
Se'ntrec voiniceşte la joc.
Refren:

Ce să citiţi din biblioteca taberei:

A. Pann — Povestea vorbei.
L. Rebreanu — Nuvele.
A. P. Cehov — Povestiri.
Ch. Dickens — Clopotele.
B. Prus — Soartă de orfan.
H. Sienkievici — pentru pâine.

Horia Aramă — Păsări călătoare.
M. Stoian — Găinuşa de aur.
C. Drăgoi — Serile cu moş Nichifor.

I. M. Ştefan — Călătorie în univers.
Ilie Barbu — Pâinea industriei.
Leonid Petrescu — Aventurile unui prânz.
A. Popov — Avionul.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52